

În noaptea fără tine

Stefan Doroftei Doimaneanu

În zori de vis, când soarele te alinta râzând,
Pe chipul tău ardeau nopți pline de tandrețe,
Iar undele te așteptau și te-ascultau cântând
Ode furate ades din aventuri răzlețe.

Dar ai fugit deodat' din vara mea de foc,
Pe suflet m-ai călcat, dar n-ai strivit iubirea,
Neistovitu-mi dor îți poartă de noroc,
Iar cerul rușinat își lasă-n jos privirea.

Pierdute-s florile din trupurile noastre,
S-au ofilit, lipsite de mâmgâieri vrăjite,
Pe zare lăcrimează lanuri de maci și astre
În triste răsărituri, devreme părăsite.

În noaptea fără tine și visele mă dor,
Nici luna nu mai râde, se-aprinde mohorâtă,
Poveștile din amintiri nu-mi sunt de ajutor,
Iar vraja s-a topit pe fruntea-mi abătută.

În templul fericirii au năpădit scaieții,
Cu țepii lor trufași noi răni să adâncească,
Pe zâmbetu-mi pierdut tronează albi nămeții
Ce se așern în trombă, tristeți să înflorească.